

PSDS s.r.o.
Trabantská 673/18
190 15 Praha 9

Váš dopis zn./ze dne:

31.12.2026

Č. j.:

MHMP 242696/2026

Sp. zn.:

S-MHMP 14448/2026

Vyřizuje/tel.:

Ing. Veronika Klajmonová

236 004 439

Počet listů/příloh: **11/2**

Datum:

19.03.2026

JEDNOTNÉ ENVIRONMENTÁLNÍ STANOVISKO

podle § 2 odst. 1 a § 6 zákona č. 148/2023 Sb., o jednotném environmentálním stanovisku, ve znění
pozdějších předpisů (dále jen „zákon o JES“)

Odbor ochrany prostředí Magistrátu hlavního města Prahy (dále jen „OCP MHMP“) jako věcně a místně příslušný orgán pro vydání jednotného environmentálního stanoviska podle ust. § 14 odst. 1 písm. a) zákona o jednotném environmentálním stanovisku ve spojení s ust. § 31 odst. 1 zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších, vydává na základě žádosti společnosti PSDS s.r.o., Trabantská 673/18, 190 15 Praha 9, IČO: 280 980 64 (dále jen „žadatel“) ze dne 31.12.2025 pro záměr **Depo RegioJet - Dolní Měcholupy, parc.č. 675/3, 675/6, 676/6, 677/2, 677/3, 680/1, 680/2, 680/4, 680/30, 680/33, 680/34, 681/1, 701/3, 701/10, 701/13, 701/14, 701/15, 701/21, 701/22, 701/23, 701/24, 701/25, 701/64, 701/65, 701/109, 755/1, 755/3, k.ú. Dolní Měcholupy** (dále jen „záměr“) podle dokumentace pro povolení stavby, Delta Group CZ s.r.o., Ing. Josef Chovan, ČKAIT: 100 51 02 , 12/2025 (dále jen „dokumentace“) podle § 6 odst. 1 zákona o JES toto souhlasné jednotné environmentální stanovisko:

I. Záměr je z hlediska vlivů na všechny dotčené složky životního prostředí přípustný při splnění těchto podmínek:

- Plynová kotelna bude vybavena kotli, u kterých budou měrné emise oxidů dusíku (NO_x) dosahovat max. do úrovně 56 mg/kWh, tj. budou splňovat emisní parametry odpovídá emisní třídě 6 pro NO_x (ČSN EN 15502-2-1+A1 (075316)).

Jednotné environmentální stanovisko se vydává namísto těchto správních úkonů:

- Závazné stanovisko k povolení záměru obsahujícího stacionární zdroj uvedený v příloze č. 2 k zákonu č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně ovzduší“), dle § 11 odst. 2 písm. b) zákona o ochraně ovzduší,
- souhlas orgánu ochrany přírody k zásahu do krajinného rázu podle § 12 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZOPK“),

- závazné stanovisko vodoprávního úřadu podle ust. § 104 odst. 3 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (dále jen vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, k povolování záměru podle stavebního zákona,
- rozhodnutí o kácení dřevin rostoucích mimo les dle § 8 odst 1 ZOPK,
- uložení náhradní výsadby a následné péče dle § 9 odst 1 ZOPK.

II. OCP MHMP souhlasí s tím, aby stavební úřad v navazujícím řízení povolil výjimku podle § 56 odst. 1 ZOPK, výjimku ze zákazů u zvláště chráněných druhů podle § 49 odst. 1 a § 50 odst. 2 ZOPK, a to:

- a) **ze zákazů u zvláště chráněných druhů živočichů** (dle přílohy č. III vyhlášky č. 395/1992 Sb. – ohrožené druhy), konkrétně pro **čmeláky (*Bombus* sp.)** a **otakárka ovocného (*Iphiclidides podalirius*)**, a to výjimku ze zákazu škodlivě zasahovat do jejich přirozeného vývoje, zejména zákazu jejich rušení, náhodného usmrcení, ničení či poškozování jejich vývojových stádií (§ 50 odst. 2 ZOPK);
- b) **ze zákazu u zvláště chráněného druhu rostliny**, konkrétně pro **lomikámen trojprstý (*Saxifraga tridactylites*)**, a to výjimku ze zákazu tento druh poškozovat či ničit (§ 49 odst. 1 ZOPK).

OCP MHMP souhlasí podle § 56 odst. 2 písm. c) ZOPK s tím, aby stavební úřad v navazujícím řízení povolil výjimku ze zákazů stanovených v § 50 odst. 2 ZOPK, vztahujících se na zvláště chráněný druh živočicha zařazený podle přílohy č. III vyhlášky č. 395/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů, do kategorie ohrožených druhů, a to **slavíka obecného (*Luscinia megarhynchos*)**.

Výjimka se připouští v rozsahu odpovídajícím jednotlivým výskytům uvedených druhů v prostoru staveniště, jak byly zjištěny biologickým hodnocením, a to maximálně v rozsahu několika hnízdních párů slavíka obecného, jednotlivých jedinců lomikamene trojprstého a neurčeného počtu jedinců čmeláků rodu *Bombus* spp. a otakárka ovocného (*Iphiclidides podalirius*), s tím, že zásah je omezen výlučně na nezbytný rozsah související s realizací stavebního záměru.

V souladu s § 56 odst. 3 ZOPK stanoví OCP MHMP pro výkon činností, na něž se vztahuje výjimka podle tohoto jednotného environmentálního stanoviska (dále jen „JES“), **tyto závazné podmínky**, které jsou nedílnou součástí tohoto JES a jsou závazné pro žadatele (investora) i jeho právní nástupce:

- Investor je povinen zajistit po celou dobu realizace stavebních prací, tj. ode dne zahájení prací až do vydání kolaudačního rozhodnutí a ukončení všech souvisejících činností s možným vlivem na zvláště chráněné druhy, výkon biologického dozoru odborně způsobilou osobou. Odborně způsobilou osobou se rozumí fyzická osoba s prokazatelnými znalostmi biologie dotčených zvláště chráněných druhů, doloženou praxí při realizaci opatření v lokalitách s jejich výskytem a zkušeností s navrhováním a realizací záchranných, minimalizačních a kompenzačních opatření. Investor je povinen zajistit, aby biologický dozor byl přítomen ve všech rozhodujících fázích prací, zejména při skrývkách zemin, terénních úpravách a kácení dřevin, a aby jeho pokyny byly bezodkladně a v plném rozsahu respektovány.
- Investor je povinen zajistit realizaci všech opatření navržených biologickým dozorem směřujících k minimalizaci rizika usmrcení, zranění nebo jiného škodlivého zásahu do přirozeného vývoje zvláště chráněných druhů, včetně provedení ochranných, záchranných a kompenzačních opatření podle jeho pokynů. Neprovedení těchto opatření nebo jejich provedení v rozporu s pokyny biologického dozoru se považuje za porušení podmínek tohoto JES.
- Kácení dřevin lze provádět pouze v období stanoveném ve výroku III tohoto JES. Investor je povinen oznámit OCP MHMP zahájení kácení dřevin nejméně 15 dnů předem; oznámení musí obsahovat číslo jednací tohoto JES.

- Skrývky zemin a hlavní terénní zásahy nesmí být prováděny v období od 1. dubna do 31. srpna. Tyto práce musí být prováděny etapovitě, po dílčích plochách, tak, aby byl umožněn únik jedinců zvláště chráněných druhů z dotčeného území.
- V místech výskytu **lomikamene trojprstého** (*Saxifraga tridactylites*) je investor povinen zajistit šetrnou manipulaci se substrátem. Před zahájením zemních prací bude proveden odběr a přemístění části osídleného substrátu na vhodné náhradní disturbované plochy v rámci staveniště nebo jeho bezprostředního okolí (transfer propagulí), případně bude ponechána část substrátu bez zásahu. Po dokončení stavebních prací budou vytvořeny mikrostanořiště s narušeným povrchem vhodná pro opětovnou kolonizaci druhu.
- Investor je povinen realizovat kompenzační opatření spočívající v provedení náhradní výsadby v rozsahu a druhovém složení stanoveném ve výroku III tohoto JES, a to ve lhůtách tam uvedených.
- Investor je povinen oznámit OCP MHMP nejméně 15 dnů předem termín zahájení stavby a identifikační údaje osoby zajišťující biologický dozor; oznámení musí obsahovat číslo jednací tohoto JES. Bez splnění této oznamovací povinnosti nelze stavební práce zahájit.
- Investor je povinen předkládat OCP MHMP každoročně, nejpozději do 31. prosince příslušného kalendářního roku, písemné hlášení o všech zásazích provedených v daném roce na základě výjimky, na niž se vztahuje toto JES, a to až do ukončení stavby a všech souvisejících činností. Hlášení musí obsahovat číslo jednací tohoto JES, časové vymezení jednotlivých zásahů, jejich přesnou lokalizaci, popis jejich povahy a rozsahu, počet dotčených jedinců jednotlivých druhů a přehled realizovaných minimalizačních a kompenzačních opatření. Pokud v daném kalendářním roce k zásahu nedošlo, je investor povinen tuto skutečnost ve stejné lhůtě písemně oznámit. Investor je dále povinen předložit OCP MHMP rozhodnutí o povolení záměru s vyznačenou doložkou právní moci.
- OCP MHMP bude kontrolovat plnění podmínek tohoto JES prostřednictvím kontrol prováděných v místě realizace záměru a vyhodnocováním předkládaných hlášení a dalších podkladů. Kontroly budou prováděny minimálně jedenkrát ročně v průběhu realizace stavebních prací zasahujících do biotopu zvláště chráněných druhů, a dále kdykoli v průběhu realizace záměru, vyžaduje-li to povaha prací nebo vznikne-li důvodné podezření na porušení podmínek tohoto JES. Investor je povinen umožnit oprávněným úředním osobám vstup na dotčené pozemky a staveniště, poskytnout součinnost a předložit veškeré dokumenty související s plněním podmínek tohoto JES, zejména záznamy biologického dozoru, evidenci zásahů, údaje o počtu dotčených jedinců, fotodokumentaci a doklady o realizaci kompenzačních opatření.
- Toto závazné stanovisko se vztahuje výhradně na realizaci posuzovaného záměru v rozsahu předložené dokumentace; nelze je použít pro jiné záměry ani pro změny záměru, které by mohly mít odlišný vliv na zvláště chráněné druhy.

III. OCP MHMP souhlasí s tím, aby bylo žadateli ve smyslu § 8 odst. ZOPK, povoleno kácení dřevin a zapojených porostů dřevin dle přílohy nazvané „RegioKACENÍ“.

Kácení je možné provést až po nabytí právní moci povolení záměru podle zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů.

Kácení je možné provést pouze v období vegetačního klidu, kterým se rozumí období od 1. listopadu do 31. března.

OCP MHMP požaduje, aby bylo žadateli ve smyslu § 9 odst. 1 ZOPK uloženo provedení náhradní výsadby ke kompenzaci ekologické újmy na nově vybudovaném protihlukovém valu dle výkresu č. 102 Sadové úpravy situace, v měřítku 1:250 s datací k 21.1.2026 (viz příloha „RegioSITUACE“) stromy:

- hloh obecný – 20 ks na západní straně valu
- třešeň ptačí (podnož ptáčnice) – 28 ks na východní straně valu formou sadu v jižní části

- lípa srdčitá – 2 ks na východní straně valu
- slivoň švestka - 5 ks u jižní paty svahu
- jeřáb ptačí – 15 ks na severní části východní části valu formou stromořadí
- jeřáb muk – 21 ks ve shluku po 3 ks na vrcholu valu

keře:

- líska obecná – 9 ks ve střední části východního svahu valu ve shlucích po 3 ks
- svída krvavá – 5 ks od středu východní strany přes vrchol valu
- růže šípková – 5 ks na západní straně valu
- ptačí zob – 38 s na západní hraně vrcholu valu
- bez černý – 7 ks v severní a jižní patě valu
- šeřík obecný – 6 ks ve střední části východní strany valu

Dřeviny budou mít tento charakter a budou vysazeny za těchto podmínek:

Pro výsadbu stromů ve svahu se použijí mladé sazenice s konkrétním tvarem koruny - 1 až 2leté stromky (o výšce cca 150-220 cm bez postranního obrostu nebo s čerstvě založenou korunkou). Všechny ovocné stromy budou v pěšebním tvaru vysokokmenů, půjde o prostokořenné sazenice z ovocných školek. Během výsadby bude v případě potřeby u stromů proveden srovnávací řez. Třešňový sad bude vysazen ve sponu 8-10 metrů. Ve svahu je třeba sázet v trojúhelníkovém (střídavém) sponu. Stromy v řadách nad sebou budou posunuty, aby lépe zpevňovaly svah a efektivněji bránily erozi půdy při deštích. Řady stromů se budou vždy vysazovat po vrstevnici. Nad každým stromem bude vytvořen terénní zářez ve tvaru podkovy pro zachycení stékající vody. Nově zasazené stromy je třeba zamulčovat a ochránit kmen bílým nátěrem.

Kvalita výpěstků bude odpovídat české technické normě ČSN 46 4902–1 „Výpěstky okrasných dřevin, společná a základní ustanovení“.

Výsadba bude provedena v souladu s českými technickými normami ČSN 83 9011 „Technologie vegetačních úprav v krajině – Práce s půdou“, ČSN 83 9021 „Technologie vegetačních úprav v krajině – Rostliny a jejich výsadba“ a ČSN 83 9051 „Technologie vegetačních úprav v krajině – Rozvojová a udržovací péče o vegetační plochy“.

Též budou dodrženy platné standardy péče o přírodu a krajinu, viz <https://nature.cz/web/cz/platne-standardy>.

Náhradní výsadba bude provedena nejpozději do ½ roku od kolaudace (vzniku práva užívání stavby) ve vhodných agrotechnických lhůtách (jaro nebo podzim, vhodné období nutno posoudit pro konkrétní výsadbu vždy individuálně s ohledem na aktuální klimatické podmínky).

OCP MHMP současně požaduje, aby byla žadateli uložena povinnost pečovat o vysazené dřeviny po dobu 5 let ode dne provedení výsadby. Následná péče bude probíhat v následujícím jednání: dostatečné zálivce (zejména v letních měsících), péči o kořenový prostor, odborně realizovaném výchovném řezu, kontrole a včasné ošetření eventuálních poranění, kontrole a případné opravě kotvení, výměně neujatého sadebního materiálu.

Odůvodnění:

Předmětem záměru je výstavba železničního depa, které bude sloužit pro údržbu, čištění a odstavení vlakových souprav dopravce RegioJet a.s., včetně napojení areálu na dopravní a technickou infrastrukturu. Vzhledem k tomu, že předmětný záměr podléhá povolování podle zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů, vydává se podle § 2 odst. 1 zákona o JES toto jednotné environmentální stanovisko.

Záměr byl posouzen z hlediska všech veřejných zájmů, které Magistrát hl. m. Prahy hájí jako dotčený orgán dle § 136 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, podle následujících předpisů:

- zákona č. 239/2000 Sb., o integrovaném záchranném systému a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů,
- zákona o JES,
- zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů.

Magistrát hl. m. Prahy shledal, že uvedeným záměrem jsou dotčeny pouze zájmy, které hájí OCP MHMP dle zákona o JES, proto OCP MHMP vydává toto vyjádření samostatně. Koordinované závazné stanovisko dle § 176 stavebního zákona v tomto případě nemůže být vydáno.

Z hlediska ochrany ovzduší

Zdrojem tepla pro předmětný záměr bude plynová kotelna (2. NP) o celkovém instalovaném jmenovitém tepelném příkonu 921 kW osazená třemi plynovými kotli, každý o jmenovitém tepelném příkonu cca 307 kW (při předpokládané účinnosti 98 % a jm. tepelném výkonu 300 kW). PD neobsahuje typ uvažovaných kotlů ani jejich předpokládané technické, resp. emisní parametry. Navržená kotelna svými výkonovými parametry splňuje podmínky pro kategorizaci dle přílohy č. 2 k zákonu o ochraně ovzduší (celkový jmenovitý tepelný příkon kotelny je vyšší než 300 kW). Z pohledu zákona o ochraně ovzduší se proto jedná o vyjmenovaný stacionární zdroj znečišťování ovzduší uvedený v příloze č. 2 k zákonu o ochraně ovzduší, kód 1.1.

Předmětnou žádost žadatel doložil výše uvedenou projektovou dokumentací. Posouzení uvedeného vyjmenovaného zdroje znečišťování ovzduší nevyžaduje s ohledem na ustanovení § 11 odst. 7 a odst. 8 zákona o ochraně ovzduší předložení odborného posudku a rozptylové studie.

Pro řešenou kotelnu jsou platnou legislativou ochrany ovzduší stanoveny emisní limity pro NO_x a CO, nicméně OCP MHMP v souladu s dlouhodobými koncepčními dokumenty v oblasti ochrany ovzduší, které jsou uplatňovány na území hl. m. Prahy a cílem kterých je dosažení podlimitní úrovně imisních koncentrací znečišťujících látek na celém území aglomerace a jejich trvalé udržení, stanovil u kotlů přísnější emisní limit pro NO_x. Tento postup správního orgánu se opírá o ustanovení § 12 odst. 1 zákona o ochraně ovzduší.

Dle map klouzavých pětiletých průměrů imisních koncentrací znečišťujících látek za období 2020-2024, publikovaných Českým hydrometeorologickým ústavem, nejsou v dané lokalitě platné imisní limity pro průměrné roční imisní koncentrace sledovaných znečišťujících látek překračovány. Nejvíce se hodnotě imisního limitu přibližují průměrné roční koncentrace tuhých znečišťujících látek frakce PM_{2,5} (62,0 % imisního limitu) a průměrné denní koncentrace tuhých znečišťujících látek frakce PM₁₀ (parametr 36. nejvyšší 24hodinové konc. = 60,0 % imisního limitu). Z toho vyplývá, že se v rámci pražské aglomerace jedná z hlediska ochrany ovzduší o oblast s obecně vyhovující kvalitou ovzduší, kterou je potřeba nadále udržet, resp. zlepšovat.

V souvislosti s výše uvedeným vyjmenovaným zdrojem znečišťování ovzduší, z důvodu předpokládaného rozsahu stavebních prací a s přihlédnutím ke skutečnosti, že stavební činnosti představují v Praze jeden z hlavních plošných zdrojů suspendovaných částic frakce PM₁₀ a PM_{2,5}, **připomínáme povinnost respektovat podmínky uvedené v příloze č. 10 k zákonu o ochraně ovzduší** (*Opatření k předcházení vzniku prašnosti a k omezování jejího šíření na staveništi při provádění staveb, terénních úprav nebo odstraňování staveb*)

Upozornění: Po realizaci záměru bude nutné OCP MHMP v souladu s ustanovením § 11 odst. 2 písm. c) zákona o ochraně ovzduší, požádat o povolení provozu „vyjmenovaného“ zdroje znečišťování ovzduší.

Na základě předložených podkladů a dalších zjištěných informací OCP MHMP konstatuje, že předmětný zdroj znečišťování ovzduší je navržen v souladu s platnými předpisy ochrany ovzduší a že existuje reálný předpoklad, že navržený záměr při splnění výše uvedené podmínky nebude znamenat zhoršení imisní

situace v zájmové oblasti. OCP MHMP proto souhlasí s realizací předmětného záměru, resp. „vyjmenovaného“ stacionárního zdroje znečišťování ovzduší.

Na závěr OCP MHMP upozorňuje, že dle ustanovení § 16 odst. 7 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, je právnická a fyzická osoba povinna u nových staveb nebo při změnách stávajících staveb využít pro vytápění teplo ze soustavy zásobování tepelnou energií (SZTE), případně ze zdroje, který není stacionárním zdrojem (bezemisní zdroje). Jiné řešení je možné pouze při prokázání ekonomické nepřijatelnosti stávajícího řešení dodávky tepla do objektu, přičemž správní orgány při rozhodování o této problematice zohledňují mimo jiné i skutečnost, že ekonomicky nevýhodné řešení neznámá vždy pro povinnou osobu řešení ekonomicky nepřijatelné. Pro úplnost je třeba uvést, že **prokázání ekonomické nepřijatelnosti stávajícího řešení dodávky tepla do objektu je možné prokázat pouze energetickým posudkem zpracovaným dle zákona č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů a v souladu s prováděcím právním předpisem vyhláškou č. 141/2021 Sb., o energetickém posudku.** Problematika energetických posudků je komplexně upravena v § 9a a násl. zákona č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o hospodaření s energií“) a ve vyhlášce č. 141/2021 Sb., o energetickém posudku.

Energetický posudek je primárně podkladem pro vydání rozhodnutí ve smyslu § 50 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, vydávaném v řízeních podle zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů, stavebním úřadem. Jak vychází mj. z ustálené judikatury, **orgánem, který je příslušný a povinný učinit si úsudek ohledně splnění podmínky ekonomické nepřijatelnosti zásobování teplem ze soustavy zásobování tepelnou energií či ze zdroje energie, který není stacionárním zdrojem ve smyslu zákona o ochraně ovzduší, a tedy ekonomické výhodnosti zásobování teplem z jiného stacionárního zdroje, je stavební úřad.**

S ohledem na výše uvedené upozorňujeme, že je nezbytné, aby v rámci stavebního řízení docházelo k důslednému naplňování ustanovení § 16 odst. 7 zákona o ochraně ovzduší a energetický posudek byl pro zákonem určené případy vyžadován, neboť se jedná o nástroj k zachování funkčnosti soustav zásobování teplem a prevenci jejich rozpadu, který by měl významné dopady na kvalitu ovzduší v dotčených lokalitách, a nástroj k rozvoji obnovitelných zdrojů energie, které v místě dodávky energie nezpůsobují žádnou zátěž ovzduší.

Z hlediska ochrany přírody a krajiny

Výjimka dle ustanovení § 56 ZOPK

Předmětem záměru je vybudování technického zázemí pro železniční dopravu, které má sloužit zejména pro odstavení, čištění, technické ošetření a základní údržbu vlakových souprav dopravce RegioJet. Záměr zahrnuje úpravy a doplnění kolejového uspořádání, vybudování potřebného technického a provozního zázemí a souvisejících staveb a zařízení nezbytných pro zajištění provozu depa kolejových vozidel. Funkčně se jedná o zařízení bezprostředně související s provozem železniční dopravy a obsluhou kolejových vozidel.

Záměr je navržen v areálu stávajícího vlečkového kolejiště v katastrálním území Dolní Měcholupy. Území je již v současnosti využíváno pro dopravně-technické účely související s železniční dopravou a nachází se zde stávající kolejová infrastruktura napojená na železniční síť. Navržený záměr proto představuje rozvoj stávajícího technického areálu a funkčně navazuje na existující železniční infrastrukturu.

Zdůvodnění umístění záměru vychází především z provozní vhodnosti lokality. Lokalita je přímo napojena na železniční síť ve stanici Praha Hostivař a zároveň se nachází v relativní blízkosti dalších provozních zařízení dopravce, zejména areálu Praha-Malešice. Tato poloha umožňuje minimalizovat přejezdy souprav bez cestujících, zkrátit manipulační jízdy a omezit neproduktivní přesuny vozidel po území hlavního města Prahy. Umístění záměru je tak zdůvodňováno snahou o optimalizaci provozu železniční dopravy a současně o snížení souvisejících dopravních a environmentálních dopadů.

Orgán ochrany přírody se v rámci posouzení žádosti zabýval rovněž možnými dopady záměru na zvláště chráněné druhy rostlin a živočichů ve smyslu § 49 a § 50 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny. Z biologického hodnocení vyplývá, že v dotčeném území byl zaznamenán výskyt lomikamene trojprstého (*Saxifraga tridactylites*), dále výskyt zástupců rodu čmelák (*Bombus* sp.) a byl zaznamenán jednotlivý výskyt otakárka ovocného (*Ipheclides podalirius*). V širším území byl rovněž zaznamenán výskyt slavíka obecného (*Luscinia megarhynchos*).

Charakteristika dotčených druhů v místě záměru

Lomikámen trojprstý (*Saxifraga tridactylites*) je drobná jednoletá bylina z čeledi lomikamenovitých (*Saxifragaceae*), která náleží mezi typické jarní efeméry. Životní cyklus druhu je velmi krátký – klíčení probíhá časně na jaře, kvetení obvykle v dubnu až květnu a následně dochází k rychlé tvorbě semen a zániku nadzemních částí. Z hlediska populační dynamiky je klíčová půdní semenná banka, která umožňuje dlouhodobé přežívání druhu na stanovišti i při meziročních výkyvech podmínek. Početnost populací proto výrazně kolísá v závislosti zejména na průběhu jarní vláhy a narušení povrchu.

Z ekologického hlediska je druh vázán na otevřená, výslunná a konkurenčně slabá stanoviště s minerálním substrátem, typicky s mělkou, skeletovitou či štěrkovitou půdou. Přirozeně se vyskytuje zejména na skalních výchozech, skalních stepích a dalších xerothermních biotopech s nízkou pokryvností vegetace. V současné kulturní krajině se však významně uplatňuje i na antropogenních stanovištích, zejména na štěrkových plochách železničních tratí, náspů a zářezů, kde nachází podmínky analogické přirozeným disturbovaným biotopům – otevřený substrát, minimální konkurenci vytrvalých druhů a pravidelné narušování povrchu. Tyto liniové prvky současně umožňují jeho šíření v krajině.

Druh je podle vyhlášky č. 395/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zařazen mezi zvláště chráněné druhy rostlin v kategorii silně ohrožený (SO). Červeného seznamu cévnatých rostlin České republiky (Grulich, 2017) je hodnocen jako NT (téměř ohrožený), což odráží skutečnost, že na přirozených stanovištích dochází k úbytku vhodných biotopů, přesto však druh zatím nesplňuje kritéria vyšších kategorií ohrožení.

Mezi hlavní ohrožující faktory patří zejména sukcese a zarůstání otevřených stanovišť vedoucí ke zvýšení konkurence, ztráta disturbovaných biotopů a změny hospodaření v krajině, plošné zásahy do substrátu, zejména jeho odstranění nebo zhutnění, a zásahy prováděné v období klíčení a raného růstu.

Naopak je třeba zdůraznit, že druh je adaptován na určitý stupeň disturbance – mozaikovitě narušené stanoviště, při zachování části semenné banky a vhodných mikrostanovišť, nemusí vést k zániku populace a v některých případech může být z hlediska jeho ekologie tolerovatelné.

Z hlediska výskytu v území se jedná o druh, jehož populace jsou zpravidla lokální a početně proměnlivé, přičemž mohou dosahovat řádově desítek až stovek jedinců v závislosti na aktuálních podmínkách. Významná je schopnost druhu rychle kolonizovat nově vzniklá vhodná stanoviště, zejména s odkrytým minerálním substrátem.

Z výše uvedeného vyplývá, že lomikámen trojprstý je druhem vázaným na specifická, často krátkodobě existující stanoviště, s vysokou závislostí na disturbanci a nízké konkurenci, přičemž jeho ohrožení je primárně spojeno s úbytkem těchto stanovišť v důsledku sukcese a změn využívání krajiny.

Slavík obecný (*Luscinia megarhynchos*) je tažný pěvec z čeledi lejskovitých (*Muscicapidae*), který je v podmínkách České republiky typickým druhem křovinatých a sukcesních stanovišť v nížinách a teplejších oblastech. Na území ČR přilétá zpravidla v dubnu a hnízdí od května do července, přičemž hnízdo zakládá nízko při zemi, často přímo na zemi v hustém bylinném nebo keřovém porostu. Potravu tvoří převážně bezobratlí, zejména hmyz a pavouci, na podzim doplňuje potravu o bobule.

Z ekologického hlediska je druh vázán na husté křovinaté porosty, okraje lesů, zarůstající plochy, ruderalní stanoviště a liniovou zeleň, přičemž preferuje mozaiku krytých a otevřených ploch. Významná je jeho vazba na raná a střední sukcesní stadia, která mu poskytují vhodné podmínky pro hnízdění i získávání potravy.

Podle vyhlášky č. 395/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů, je slavík obecný zařazen mezi zvláště chráněné druhy živočichů v kategorii ohrožený (O). Slavík obecný (*Luscinia megarhynchos*) je dle Červeného seznamu ptáků České republiky (Šťastný et al., 2017) hodnocen v kategorii LC (málo dotčený), tedy jako druh bez významného rizika vyhynutí na území České republiky, s dlouhodobě stabilní až mírně rostoucí populací. Celková hnízdní populace v ČR byla v období 2001–2003 odhadována na 8 000–16 000 párů, přičemž ve srovnání s rokem 1989 (6 000–12 000 párů) došlo k nárůstu přibližně o 33 %, a druh je tak hodnocen jako populačně přibývajícím.

Z biologického hodnocení vyplývá, že v rámci území hlavního města Prahy byl druh při mapování v letech 2002–2006 zjištěn v 58 ze 277 mapovacích čtverců, což představuje výrazný nárůst oproti předchozímu období (1985–1989), kdy byl zaznamenán pouze ve 30 čtvercích. V naprosté většině lokalit byli zjištěni 1–3 zpívající samci, pouze výjimečně bylo zaznamenáno až 7 zpívajících samců, což odpovídá hustotě přibližně 3,6 samce/km². Tyto údaje dokládají, že se jedná o druh relativně plošně rozšířený, avšak s nízkou až střední lokální hustotou.

V dotčeném území záměru se jedná o výskyt odpovídající charakteru stanoviště, tedy o jednotlivé jedince, resp. jednotlivé zpívající samce nebo hnízdící páry, vázané na křovinaté a okrajové části lokality.

Hlavními ohrožujícími faktory jsou zejména ztráta vhodných křovinatých biotopů v důsledku jejich odstraňování nebo intenzivní údržby, rušení v hnízdním období včetně stavebních prací, fragmentace stanovišť související s urbanizačním tlakem a v neposlední řadě také zvýšená míra predace hnízd umístěných nízko při zemi.

Naopak druh může profitovat ze vzniku nových sukcesních ploch, pokud dochází k vytvoření vhodné struktury vegetace.

Z hlediska vyhodnocení vlivů je třeba uvést, že realizace záměru může vést k lokálnímu ovlivnění jednotlivých jedinců nebo hnízd, zejména v případě provádění prací v hnízdním období. S ohledem na charakter výskytu (jednotky jedinců), relativně dobrou disperzní schopnost druhu a jeho plošné rozšíření však nelze předpokládat významné ovlivnění populace druhu na regionální ani celostátní úrovni. Vliv záměru je proto nutno hodnotit jako lokální a časově omezený, s možností minimalizace vhodným časováním prací mimo hnízdní období.

Čmeláci (rod *Bombus* sp.)

Rod čmelák (*Bombus* sp.) zahrnuje sociálně žijící blanokřídlý hmyz, jehož zástupci vytvářejí jednoleté kolonie o velikosti zpravidla desítek až stovek jedinců. Přezimují pouze oplodněné samice (královny), které na jaře zakládají nová hnízda. Čmeláci jsou významnými opylovači širokého spektra kvetoucích rostlin (polytrofní druhy), přičemž jejich výskyt je podmíněn dostatečnou nabídkou nektarodárných rostlin v průběhu celého vegetačního období. Hnízda zakládají nejčastěji pod zemí, případně v travním drnu, dutinách, kamenných strukturách nebo antropogenních objektech. Ekologicky preferují mozaiku otevřených stanovišť s dostatkem květnatých ploch, přičemž jsou schopni osidlovat i antropogenně ovlivněné prostředí.

V rámci biologického hodnocení byly v zájmovém území zjištěny druhy čmelák zemní (*Bombus terrestris*), čmelák skalní (*Bombus lapidarius*) a čmelák úhorový (*Bombus rudarius*). Tyto druhy patří mezi v České republice široce rozšířené a relativně běžné zástupce rodu *Bombus*, vyskytující se v otevřené krajině od nížin po střední polohy, často i na stanovištích antropogenního charakteru (např. úhory, okraje komunikací, náspy, sady).

Z hlediska právní ochrany je rod *Bombus* jako celek zařazen mezi zvláště chráněné druhy živočichů podle vyhlášky č. 395/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a to v kategorii ohrožených druhů.

Z aktuálního Červeného seznamu bezobratlých České republiky (Hejda et al. 2017) vyplývá, že:

- čmelák zemní (*Bombus terrestris*) je hodnocen jako málo dotčený (LC),
- čmelák skalní (*Bombus lapidarius*) je hodnocen jako málo dotčený (LC),
- čmelák úhorový (*Bombus rudarius*) je hodnocen jako téměř ohrožený (NT).

Uvedené druhy tedy nepatří mezi druhy v kategoriích vyššího ohrožení (CR, EN) a z hlediska České republiky se jedná o druhy běžné, široce rozšířené a ekologicky plastické.

Čmeláci jsou obecně ohroženi zejména úbytkem květnatých stanovišť v důsledku intenzifikace zemědělství, aplikací pesticidů, zánikem hnízdních možností a fragmentací krajiny. Zjištěné druhy však vykazují dobrou disperzní schopnost a schopnost využívat širší spektrum stanovišť, včetně prostředí ovlivněného lidskou činností.

S ohledem na charakter posuzovaného záměru spočívajícího v realizaci protihlukového valu lze dovodit, že může dojít k lokálnímu zásahu do části stanoviště, zejména k dočasnému omezení potravní nabídky či narušení potenciálních hnízdních lokalit. Vzhledem k biologii dotčených druhů, jejich mobilitě a existenci obdobných stanovišť v širším okolí však nelze předpokládat významný negativní vliv na jejich populace. Zásah je proto hodnocen jako lokální a dočasný, bez dopadu na příznivý stav populací dotčených druhů.

Otakárek ovocný (*Ipheclides podalirius*) je teplomilný denní motýl vázaný na otevřená, výslunná stanoviště stepního až lesostepního charakteru, zejména na mozaiku křovin, travinných porostů a rozvolněných okrajů lesů. Typicky osidluje přechodová stanoviště mezi lesem a bezlesem, křovinaté stráně, meze, okraje sadů a extenzivně využívané krajinné struktury. Druh je mobilní a je schopen využívat i sekundární, člověkem ovlivněná stanoviště.

Z hlediska biologie je druh dvougenerační; imaga se vyskytují zpravidla od dubna do června a následně v červenci až srpnu. Samice kladou vajíčka jednotlivě na živé rostliny, především na druhy rodu *Prunus* (slivoně) a *Crataegus* (hlohy). Housenky se vyvíjejí na těchto dřevinách, kukla přezimuje. Druh preferuje stanoviště s dostatkem osluněných keřů a současně otevřených ploch pro letovou aktivitu dospělců.

Z hlediska právní ochrany je otakárek ovocný zařazen mezi zvláště chráněné druhy živočichů dle vyhlášky č. 395/1992 Sb., a to v kategorii ohrožený druh (§ 49 zákona č. 114/1992 Sb.).

Z hlediska odborného hodnocení je druh dle Červeného seznamu bezobratlých České republiky (Hejda et al., 2017) veden v kategorii VU – zranitelný (Vulnerable), což indikuje zvýšené riziko ohrožení v dlouhodobém horizontu.

Druh je citlivý zejména na zarůstání stanovišť a sukcesi vedoucí k zániku otevřených lesostepních struktur, na intenzifikaci zemědělství a sadařství a na plošné odstraňování křovin spojené s homogenizací krajiny. Naopak určitá míra disturbance může být pro druh příznivá, pokud udržuje otevřený charakter stanoviště. V rámci biologického hodnocení byl v území zjištěn ojedinělý výskyt (1 jedinec). S ohledem na ekologii druhu nelze vyloučit jeho potenciální výskyt v širším okolí, nicméně lokalita nevykazuje znaky stabilního rozmnožovacího stanoviště (absence systematicky využívaných živých rostlin a vhodné struktury biotopu). Aktuální stav území je pro druh spíše méně příznivý, zejména v důsledku pokročilé sukcese a omezeného zastoupení vhodných otevřených ploch.

Z uvedeného vyplývá, že výskyt druhu v místě záměru má spíše epizodický charakter, přičemž území nepředstavuje významné ani klíčové stanoviště z hlediska jeho populace. Současně však nelze vyloučit jeho příležitostné využívání.

Posouzení podmínek pro udělení výjimky podle § 56 odst. 1 a 2 ZOPK

Podle § 56 odst. 1 ZOPK, může orgán ochrany přírody povolit výjimku ze zákazů stanovených v § 49 a § 50 ZOPK u zvláště chráněných druhů živočichů pouze tehdy, pokud je prokázáno, že jiný veřejný zájem převažuje nad zájmem ochrany přírody, anebo je-li výjimka v zájmu ochrany přírody. V případě zvláště chráněných druhů, které jsou současně předmětem ochrany podle práva Evropské unie, lze výjimku povolit jen za splnění přísnějších podmínek stanovených v § 56 odst. 2 ZOPK, a to pouze tehdy, je-li dán některý z taxativně vymezených důvodů, neexistuje-li jiné uspokojivé řešení a pokud povolovaná činnost neovlivní dosažení či udržení příznivého stavu druhu z hlediska ochrany.

Z hlediska aplikace § 56 zákona č. 114/1992 Sb. je nezbytné rozlišovat mezi druhy, které jsou předmětem ochrany podle práva Evropské unie, a druhy, u nichž taková ochrana dána není. Druhy jako lomikámen trojprstý (*Saxifraga tridactylites*), zástupci rodu čmelák (*Bombus* spp.) a otakárek ovocný (*Ipheclides*

podalirius), byť mohou být zvláště chráněné podle vnitrostátní právní úpravy, nejsou druhy uvedenými v přílohách směrnice Rady 92/43/EHS ani směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/147/ES, a nejedná se tedy o druhy v zájmu Evropské unie. Na udělení výjimky u těchto druhů se proto vztahuje režim podle § 56 odst. 1 zákona, tedy postačuje prokázání existence jiného veřejného zájmu převažujícího nad zájmem ochrany přírody, případně zájmu ochrany přírody samotné.

Naproti tomu slavík obecný (*Luscinia megarhynchos*) je druhem ptáka chráněným podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/147/ES o ochraně volně žijících ptáků, a představuje tedy druh v zájmu Evropské unie. V jeho případě je nutno aplikovat přísnější režim podle § 56 odst. 2 zákona, podle něhož lze výjimku povolit pouze tehdy, je-li splněn některý z taxativně vymezených důvodů, neexistuje jiné uspokojivé řešení a současně nedojde k ohrožení příznivého stavu druhu z hlediska ochrany.

Logika § 56 ZOPK vyžaduje, aby orgán ochrany přírody postupoval při posuzování žádosti o výjimku postupně a kumulativně hodnotil jednotlivé zákonné podmínky. U druhů v zájmu Evropské unie je třeba zkoumat čtyři podmínky:

1. zda je dán jiný naléhavý důvod převažujícího veřejného zájmu podle § 56 odst. 2 ZOPK,
2. zda tento důvod představuje jiný naléhavý důvod převažujícího veřejného zájmu,
3. zda neexistuje jiné uspokojivé řešení, a
4. zda povolovaná činnost neovlivní dosažení či udržení příznivého stavu druhu z hlediska jeho ochrany.

Existence důvodu uvedeného v § 56 odst. 1 a v § 56 odst. 2 ZOPK – veřejný zájem

V posuzovaném případě OCP MHMP nejprve zkoumal, zda je naplněn důvod podle § 56 odst. 1 a § 56 odst. 2 písm. c) ZOPK, tedy zda je realizace záměru odůvodněna jinými naléhavými důvody převažujícího veřejného zájmu, včetně důvodů sociálního a ekonomického charakteru nebo důvodů s příznivými důsledky nesporného významu pro životní prostředí. Na základě předložených podkladů dospěl k závěru, že záměr sleduje legitimní veřejný zájem, který je způsobilý naplnit uvedený zákonný důvod.

Z předložených podkladů a relevantních koncepčních dokumentů veřejné správy vyplývá, že posuzovaný záměr je funkčně součástí rozvoje železniční dopravy, která je na úrovni České republiky, hlavního města Prahy i Evropské unie dlouhodobě považována za klíčový veřejný zájem.

Na celostátní úrovni vychází veřejný zájem na rozvoji železniční dopravy zejména z dokumentu „Koncepce veřejné dopravy 2020–2025 s výhledem do roku 2030“, který byl schválen usnesením vlády České republiky č. 551 ze dne 13. 7. 2020. Tento strategický dokument stanovuje hlavní cíle státu v oblasti veřejných služeb v přepravě cestujících a zdůrazňuje význam veřejné dopravy jako systému zajišťujícího dopravní obslužnost území, podporu hospodářského rozvoje a současně snižování negativních dopadů dopravy na životní prostředí. Dokument rovněž akcentuje potřebu rozvoje kapacitní a koordinované veřejné dopravy, jejímž páteřním prvkem je železniční doprava.

Na regionální úrovni je veřejný zájem na rozvoji železniční dopravy vyjádřen zejména v dokumentu „Strategie rozvoje pražské metropolitní železnice“, schváleném usnesením Rady hlavního města Prahy č. 2384 ze dne 4. 9. 2018. Tento dokument konstatuje, že železniční doprava představuje jeden z klíčových pilířů dopravního systému Prahy a jejího metropolitního regionu a že další rozvoj železniční infrastruktury je nezbytný pro zajištění kapacitní, rychlé a environmentálně udržitelné dopravy. Strategie zároveň poukazuje na potřebu systematického rozvoje infrastruktury i provozního zázemí železniční dopravy.

Rozvoj železniční dopravy je dlouhodobě podporován také na úrovni Evropské unie. Jak vyplývá ze Stanoviska Evropského hospodářského a sociálního výboru k návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o využívání kapacity železniční infrastruktury v jednotném evropském železničním prostoru (Úř. věst. EU C 2024/891, 6. 2. 2024), zvýšení kapacity železniční infrastruktury a zajištění efektivního fungování železniční dopravy představuje jeden z klíčových nástrojů pro dosažení udržitelného dopravního systému v Evropské unii a pro postupný přesun dopravních výkonů ze silniční dopravy na železnici.

Evropský hospodářský a sociální výbor v uvedeném stanovisku současně zdůrazňuje, že rozvoj železniční dopravy a zlepšování podmínek pro její provoz představují důležitý předpoklad pro snižování emisí skleníkových plynů, zvyšování energetické účinnosti dopravy a naplňování klimatických cílů Evropské unie.

Podpora železniční dopravy tak představuje opatření s významnými pozitivními důsledky pro životní prostředí a je proto považována za významný veřejný zájem.

V tomto kontextu je posuzovaný záměr nutno vnímat jako součást infrastruktury umožňující provoz a rozvoj železniční dopravy. Záměr spočívající ve vybudování depa pro odstavení, údržbu a technické ošetření vlakových souprav představuje nezbytné provozní zázemí pro fungování železniční dopravy. Provoz železniční dopravy totiž není tvořen pouze samotnou dopravní cestou, ale také souborem provozních zařízení umožňujících odstavení, údržbu, čištění, technické ošetření a přípravu vozidel k dalšímu provozu. Bez existence odpovídajícího technického zázemí tohoto typu by nebylo možné železniční dopravu v požadovaném rozsahu a kvalitě dlouhodobě provozovat ani dále rozvíjet.

Realizace posuzovaného záměru proto nepředstavuje izolovanou investici, ale infrastrukturní opatření nezbytné pro fungování a další rozvoj železniční dopravy jako systému veřejné dopravy. Orgán ochrany přírody zdůrazňuje, že bez existence odpovídajícího provozního a technického zázemí železniční dopravy by nebylo možné naplňovat koncepční cíle dopravní politiky státu ani cíle rozvoje železniční dopravy stanovené v uvedených strategických dokumentech.

Realizace záměru současně přispívá k naplňování environmentálních cílů dopravní politiky. Podpora železniční dopravy představuje jeden z hlavních nástrojů postupného přesunu části osobní i nákladní dopravy ze silniční dopravy na železnici, což vede ke snižování emisí skleníkových plynů, ke snížení energetické náročnosti přepravy a ke zlepšení kvality ovzduší. Rozvoj železniční dopravy tak přispívá k naplňování cílů ochrany klimatu a k celkovému snižování environmentální zátěže dopravního sektoru.

Orgán ochrany přírody proto konstatuje, že posuzovaný záměr naplňuje více rovin veřejného zájmu současně, zejména:

- veřejný zájem na zajištění dopravní obslužnosti území a fungování veřejné dopravy,
- veřejný zájem na hospodářském a sociálním rozvoji území,
- veřejný zájem na ochraně životního prostředí spočívající v podpoře ekologicky šetrnější formy dopravy a postupné dekarbonizaci dopravního sektoru.

Orgán ochrany přírody se dále zabýval vážením dotčených zájmů, tedy poměřením zájmu na ochraně přírody a krajiny s výše uvedeným veřejným zájmem na realizaci záměru. Při tomto posouzení vycházel z charakteru dotčených přírodních hodnot, rozsahu a intenzity předpokládaného zásahu a z významu sledovaného veřejného zájmu.

Orgán ochrany přírody dospěl k závěru, že zásah do zájmů ochrany přírody, který je se záměrem spojen, je ve srovnání s významem sledovaného veřejného zájmu proporcionální. Posuzovaný záměr je realizován v území, které je dlouhodobě využíváno pro dopravní a technickou infrastrukturu, a nepředstavuje proto zásah do přírodně zachovalého území. Současně je rozsah zásahu omezen pouze na nezbytné minimum potřebné pro realizaci záměru a je doprovázen opatřeními směřujícími k minimalizaci jeho dopadů na dotčené přírodní hodnoty.

Orgán ochrany přírody proto uzavírá, že v daném případě veřejný zájem na realizaci záměru převažuje nad zájmem ochrany přírody, a že zásah do zájmů chráněných zákonem o ochraně přírody a krajiny je přiměřený sledovanému cíli.

Vyhodnocení veřejného zájmu na ochraně přírody v místě záměru

Orgán ochrany přírody posoudil význam dotčených zvláště chráněných druhů v území a intenzitu zásahu do jejich biotopů a populací, a to ve vztahu k veřejnému zájmu na ochraně přírody.

Lomikámen trojprstý (*Saxifraga tridactylites*)

Lomikámen trojprstý je druhem vázaným na disturbovaná, otevřená stanoviště, včetně antropogenních ploch, jakými jsou např. železniční tělesa. V řešeném území byl jeho výskyt opakovaně potvrzen, což svědčí o stabilitě lokální populace. Současně se jedná o druh s poměrně širokou ekologickou

amplitudou, schopný kolonizovat sekundární stanoviště. Z hlediska Červeného seznamu je veden v kategorii NT (téměř ohrožený), což indikuje určitý negativní trend, nikoliv však bezprostřední ohrožení. Veřejný zájem na jeho ochraně je proto v daném území dán, avšak intenzita tohoto zájmu je střední, zejména s ohledem na vazbu druhu na dynamická stanoviště, která mohou být realizací záměru částečně zachována či nově vytvořena.

Čmeláci (*Bombus* spp.)

Zjištěné druhy čmeláků představují běžné a široce rozšířené druhy, které nejsou v nejvyšších kategoriích ohrožení dle Červeného seznamu bezobratlých. Čmeláci obecně vykazují relativně vysokou ekologickou plasticitu a jsou schopni využívat i antropogenní prostředí, pokud je zajištěna přítomnost kvetoucích rostlin. Veřejný zájem na jejich ochraně je nesporný, avšak v posuzovaném území, s ohledem na charakter zjištěných druhů a absenci významných kolonií, lze intenzitu tohoto zájmu hodnotit jako nižší až střední.

Slavík obecný (*Luscinia megarhynchos*)

Slavík obecný je zvláště chráněným druhem a současně druhem chráněným podle práva Evropské unie (směrnice o ptácích), což zvyšuje intenzitu veřejného zájmu na jeho ochraně. Druh je vázán na křovinaté a ekotonové biotopy, které mohou být záměrem dotčeny. Přestože je v Červeném seznamu ptáků hodnocen v kategorii LC (málo dotčený), nelze tuto skutečnost interpretovat jako snížení významu ochrany, neboť právní ochrana vyplývá přímo z unijní legislativy. Veřejný zájem na ochraně tohoto druhu je proto nutno hodnotit jako vysoký, zejména ve vztahu k ochraně hnízdních stanovišť a minimalizaci rušení.

Otakárek ovocný (*Iphiclidus podalirius*)

Otakárek ovocný je zvláště chráněným druhem v kategorii ohrožený a dle Červeného seznamu veden jako VU (zranitelný), což svědčí o zvýšené míře ohrožení. Je vázán na specifická stanoviště s výskytem živných rostlin a vhodnou strukturou prostředí. V území byl zjištěn pouze ojedinělý výskyt, bez prokázání stabilní rozmnožovací populace. Veřejný zájem na ochraně druhu je obecně významný, avšak v konkrétním území, s ohledem na charakter výskytu, lze jeho intenzitu hodnotit jako střední.

Celkové zhodnocení

Veřejný zájem na ochraně přírody v místě záměru je dán u všech posuzovaných druhů, avšak jeho intenzita se liší. Nejvyšší intenzity dosahuje u slavíka obecného jako druhu chráněného právem Evropské unie. U ostatních druhů (lomikámen, čmeláci, otakárek) je tento zájem nižší, a to zejména s ohledem na charakter jejich výskytu v území a ekologické nároky.

Z provedeného posouzení vyplývá, že zásah do zájmů ochrany přírody je lokálního a omezeného charakteru, přičemž nedojde k významnému ovlivnění populací posuzovaných druhů v širším území.

Vyhodnocení konkrétních zásahů a jejich dopadů

Realizace záměru bude spojena zejména s dočasným zábořem biotopu, rušením v průběhu stavební činnosti a potenciálně též s náhodným usmrcením jednotlivých jedinců bezobratlých druhů, jako jsou čmeláci (*Bombus* spp.) a otakárek ovocný (*Iphiclidus podalirius*). U lomikamene trojprstého (*Saxifraga tridactylites*) nelze vyloučit zásah spočívající v poškození či zničení jednotlivých jedinců nebo jejich stanovišť v rámci zemních prací.

Tyto zásahy mají převážně lokální a dočasný charakter a jsou omezeny na vlastní prostor staveniště. V případě čmeláků a otakárka se jedná o druhy s relativně dobrou mobilitou, u nichž lze předpokládat únik jedinců z dotčeného území a následnou recolonizaci. Riziko náhodného usmrcení jedinců nelze zcela vyloučit, avšak vzhledem k charakteru výskytu (bez prokázání významných populací či hnízdních lokalit) nepředstavuje zásah významné ohrožení jejich populací.

U lomikamene trojprstého, jehož výskyt je vázán na disturbovaná stanoviště, může dojít k lokálnímu zásahu do populace, avšak současně lze předpokládat vznik nových vhodných mikrostanovišť v důsledku realizace záměru. Zásah proto nepovede k zániku druhu v území ani k významnému zhoršení jeho populační situace.

V případě slavíka obecného (*Luscinia megarhynchos*) může dojít k rušení jedinců, zejména v období hnízdění, a k zásahu do křovinných biotopů. Tento dopad je však časově omezený a lze jej minimalizovat vhodným časováním prací. Nebyl prokázán výskyt významné hnízdní populace, která by byla záměrem zásadně dotčena.

Test proporcionality a převažujícího veřejného zájmu

Orgán ochrany přírody v návaznosti na § 56 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, posoudil, zda veřejný zájem na realizaci záměru převažuje nad veřejným zájmem na ochraně přírody, a to při zohlednění rozsahu zásahu, významu dotčených druhů a účinnosti navržených zmírňujících opatření. Toto posouzení bylo provedeno formou testu proporcionality.

Z hlediska vhodnosti je záměr způsobilý naplnit sledovaný cíl, kterým je rozvoj železniční infrastruktury a zajištění provozního zázemí pro železniční dopravu. Tento cíl je v souladu se strategickými dokumenty České republiky i Evropské unie, zejména Konceptu veřejné dopravy 2020–2025 s výhledem do roku 2030, a představuje významný veřejný zájem spočívající v zajištění dopravní obslužnosti, zvýšení bezpečnosti dopravy a snížení negativních dopadů dopravy na životní prostředí prostřednictvím přesunu přepravy ze silniční na železniční síť.

Z hlediska potřebnosti orgán ochrany přírody konstatuje, že neexistuje jiné uspokojivé řešení, které by umožnilo dosažení účelu záměru při současném snížení zásahu do zájmů ochrany přírody. Záměr je vázán na konkrétní území s ohledem na návaznost na stávající železniční infrastrukturu a provozní vazby. Technickými a organizačními opatřeními lze dopady významně snížit, nikoli však zcela vyloučit. Navržený záměr, doplněný o podmínky minimalizující zásah, proto představuje variantu s nejnižším dosažitelným dopadem na zvláště chráněné druhy.

Z hlediska přiměřenosti v užším smyslu orgán ochrany přírody vážil intenzitu zásahu do zájmů ochrany přírody a význam sledovaného veřejného zájmu. Zásah do dotčených druhů spočívá zejména v dočasném záboru biotopu, rušení a riziku náhodného usmrcení jednotlivých jedinců bezobratlých a v omezeném zásahu do stanovišť. Tyto dopady mají lokální a časově omezený charakter. Význam zásahu je dále snižován uloženými podmínkami, zejména časovým omezením prací mimo biologicky citlivá období, etapizací zásahů, zajištěním ekologického dozoru, šetrným prováděním zemních prací, opatřeními umožňujícími únik jedinců a opatřeními směřujícími k zachování nebo obnově vhodných stanovišť. U lomikamene trojprstého jsou vytvářeny podmínky pro zachování či opětovné osídlení disturbovaných ploch, u bezobratlých je umožněna recolonizace území a u slavíka obecného je eliminováno riziko zásahu do hnízdění vhodným časováním prací.

Při zohlednění těchto skutečností orgán ochrany přírody konstatuje, že zásah do dotčených druhů nepředstavuje zásah takové intenzity, který by vedl k ohrožení jejich populací, ani k ovlivnění jejich příznivého stavu. Nedojde k omezení přirozeného areálu těchto druhů, ani ke snížení dostupnosti stanovišť v rozsahu, který by měl významný dopad na jejich dlouhodobé přežití. Realizace záměru tak nebude mít významný negativní vliv na populace dotčených druhů ani v širším měřítku biogeografického regionu.

Naopak přínos záměru spočívá v naplnění významného veřejného zájmu, který má dlouhodobý a celospolečenský charakter. Rozvoj železniční dopravy přispívá k udržitelnému rozvoji území, snižování emisí skleníkových plynů, omezení zatížení silniční dopravy a zvýšení bezpečnosti obyvatel.

Orgán ochrany přírody proto uzavírá, že při zohlednění rozsahu zásahu, významu dotčených druhů a účinnosti uložených podmínek převažuje veřejný zájem na realizaci záměru nad veřejným zájmem na ochraně přírody, a podmínky pro udělení výjimky podle § 56 zákona č. 114/1992 Sb. jsou splněny.

Neexistence jiného uspokojivého řešení

Podle § 56 odst. 1 zákona je žadatel povinen prokázat, že neexistuje jiné uspokojivé řešení zamýšleného škodlivého zásahu. Tato podmínka se vztahuje ke konkrétnímu záměru žadatele a jeho účelu, nikoli k hypotetickým variantám bez vazby na sledovaný cíl. Jiným uspokojivým řešením může být pouze taková alternativa, která umožní naplnit účel a cíle záměru a současně povede ke snížení dopadů na zvláště

chráněné druhy. Za jiné uspokojivé řešení nelze považovat variantu, která by vedla k popření samotného účelu záměru.

V projednávané věci spočívá potenciálně škodlivý zásah zejména v možnosti náhodného zranění nebo usmrcení jedinců čmeláků (*Bombus* spp.) a otakárka ovocného (*Iphiclides podalirius*), v rušení slavíka obecného (*Luscinia megarhynchos*) a v poškození či zničení jedinců a stanovišť lomikamene trojprstého (*Saxifraga tridactylites*). Správní orgán proto posoudil, zda existuje jiné řešení, které by umožnilo realizovat záměr při nižším nebo nulovém riziku zásahu.

Možnost realizace záměru v jiné lokalitě nepředstavuje jiné uspokojivé řešení. Záměr je funkčně a provozně vázán na konkrétní území v přímé návaznosti na stávající železniční infrastrukturu, přičemž jeho umístění vyplývá z technických, provozních a kapacitních požadavků. Přemístění záměru by znamenalo realizaci odlišného projektu s jinými majetkoprávními, územně plánovacími a infrastrukturními souvislostmi. Zákon přitom nevyžaduje, aby žadatel vyhledával alternativní lokality mimo posuzované území, neboť takový požadavek by byl v rozporu se smyslem § 56 zákona.

Rovněž nulová varianta, tedy nerealizování záměru, nepředstavuje jiné uspokojivé řešení. Účelem řízení o výjimce je umožnit realizaci konkrétního záměru při současném stanovení podmínek k ochraně přírody, nikoli jeho zrušení. Nerealizování záměru by navíc nevedlo k významnému zlepšení stavu dotčených druhů v území, neboť jejich výskyt je zde omezený a spíše epizodický a území nepředstavuje klíčové reprodukční stanoviště. U druhů, jako je lomikámen trojprstý nebo některé druhy bezobratlých, se navíc jedná o druhy schopné využívat i sekundární a disturbovaná stanoviště. Nulová varianta by tedy nepřinesla kvalitativně vyšší úroveň ochrany přírody, ale pouze by znemožnila realizaci záměru ve veřejném zájmu.

Správní orgán dále posuzoval, zda lze technickými nebo organizačními opatřeními zásah do dotčených druhů zcela eliminovat. Taková varianta však neexistuje. Byla identifikována opatření, která významně snižují intenzitu zásahu, zejména časové omezení prací mimo biologicky citlivá období, etapizace zásahů, zajištění ekologického dozoru, šetrné provádění zemních prací, opatření umožňující únik jedinců bezobratlých a opatření zaměřená na zachování či obnovu vhodných mikrostanovišť. Tato opatření byla promítnuta do podmínek rozhodnutí. Přesto však nelze zcela vyloučit možnost náhodného výskytu jedinců v prostoru stavby ani riziko jejich ovlivnění, a to vzhledem k mobilitě druhů a charakteru stavební činnosti. Navržený záměr, doplněný o uvedená opatření, proto představuje řešení, u něhož byly dopady na zvláště chráněné druhy sníženy na minimální možnou úroveň, aniž by byl popřen účel záměru.

Příznivý stav druhu (zejména slavík obecný)

Současně orgán ochrany přírody posoudil, zda realizací záměru nedojde k ovlivnění příznivého stavu dotčených druhů ve smyslu § 3 odst. 1 písm. t) zákona. Slavík obecný je druhem s rozsáhlým areálem rozšíření a stabilní populací na území České republiky, přičemž v posuzovaném území nebyla prokázána existence významné hnízdní populace. Zásah spočívající v dočasném rušení a dílčím zásahu do křovinných porostů je lokální a časově omezený a bude významně redukován podmínkami rozhodnutí, zejména časováním prací mimo hnízdní období. Realizace záměru proto nepovede k omezení přirozeného areálu druhu, nenaruší jeho populační dynamiku ani nesníží dostupnost stanovišť v rozsahu, který by ohrozil jeho dlouhodobé přežití. Lze proto uzavřít, že nedojde k ovlivnění příznivého stavu slavíka obecného.

Obdobně u lomikamene trojprstého, čmeláků a otakárka ovocného je vliv záměru hodnocen jako lokální, omezený a převážně dočasný, přičemž tyto druhy vykazují schopnost využívat i náhradní či sekundární stanoviště a jejich populace v širším území nebudou dotčeny. Realizací záměru tak nedojde k ovlivnění jejich příznivého stavu ani k významnému negativnímu vlivu na jejich populace v rámci biogeografického regionu.

Na základě výše uvedeného orgán ochrany přírody uzavírá, že v projednávané věci neexistuje jiné uspokojivé řešení ve smyslu § 56 zákona, realizace záměru, při dodržení stanovených podmínek, neovlivní příznivý stav dotčených druhů a veřejný zájem na realizaci záměru převažuje nad veřejným zájmem na ochraně přírody. Podmínky pro udělení výjimky podle § 56 zákona č. 114/1992 Sb. jsou proto splněny.

Odůvodnění stanovených podmínek

OCP MHMP v souladu s § 56 odst. 3 ZOPK stanovil pro výkon činností, na něž se vztahuje výjimka, závazné podmínky, jejichž účelem je zajistit, aby zásah do ochranných podmínek zvláště chráněných druhů byl omezen na nezbytné minimum a aby nedošlo k významnému negativnímu ovlivnění jejich populací.

Stanovení povinnosti zajistit biologický dozor odborně způsobilou osobou po celou dobu realizace záměru vychází z potřeby operativního vyhodnocování situace v území a okamžité reakce na zjištěný výskyt jedinců zvláště chráněných druhů. Biologický dozor představuje klíčový nástroj prevence škodlivých zásahů, neboť umožňuje v reálném čase usměrňovat stavební činnost, navrhovat a realizovat konkrétní ochranná opatření a zajistit jejich účinné provedení. Bez jeho kontinuálního zajištění by nebylo možné garantovat minimalizaci zásahu do přirozeného vývoje dotčených druhů.

Povinnost realizovat veškerá opatření navržená biologickým dozorem je stanovena s cílem zajistit závaznost těchto opatření a jejich faktickou realizaci v průběhu stavby. Jedná se zejména o opatření směřující k prevenci usmrcení či zranění jedinců bezobratlých (čmeláci, otakárek ovocný), k ochraně jedinců rostlin (lomikámen trojprstý) a k omezení rušení ptáků (slavík obecný). Tato opatření představují nejúčinnější dostupný prostředek, jak v podmínkách stavební činnosti minimalizovat negativní vlivy na dotčené druhy.

Časové omezení provádění kácení dřevin a terénních zásahů reflektuje biologické cykly dotčených druhů, zejména hnízdní období ptáků a reprodukční období bezobratlých. Vyloučení prací v období od 1. dubna do 31. srpna významně snižuje riziko rušení hnízdících jedinců slavíka obecného a současně omezuje zásahy do vývojových stádií bezobratlých druhů. Etapizace prací pak zajišťuje možnost úniku jedinců z dotčeného území a představuje standardní minimalizační opatření.

Podmínky vztahující se k manipulaci se substrátem v místech výskytu lomikamene trojprstého vycházejí z ekologických nároků tohoto druhu, který je vázán na disturbovaná stanoviště s narušeným půdním povrchem. Odběr a přemístění části osídleného substrátu (transfer propagulí) a následné vytvoření vhodných mikrostanovišť představují účinné opatření umožňující zachování lokální populace druhu i po realizaci záměru.

Stanovení kompenzačních opatření ve formě náhradní výsadby sleduje zmírnění dopadů záměru na biotopy dotčených druhů, zejména slavíka obecného, a přispívá k zachování ekologické funkce území v širších souvislostech.

Oznamovací povinnosti investora a povinnost pravidelného reportingu slouží k zajištění průběžné kontroly plnění podmínek tohoto JES a k možnosti operativního zásahu ze strany orgánu ochrany přírody v případě zjištění nedostatků. Stanovení rozsahu a obsahu hlášení umožňuje vyhodnocení skutečných dopadů záměru na dotčené druhy.

Kontrolní oprávnění orgánu ochrany přírody, včetně možnosti provádět kontroly v průběhu realizace záměru, představuje nezbytný nástroj k zajištění vymahatelnosti stanovených podmínek a k ochraně zvláště chráněných druhů v průběhu realizace stavby.

OCP MHMP konstatuje, že stanovené podmínky představují soubor vzájemně provázaných opatření, která v jejich celku zajišťují minimalizaci negativních vlivů záměru na zvláště chráněné druhy na nejnížší možnou míru. Při jejich dodržení nedojde k významnému negativnímu ovlivnění populací dotčených druhů v biogeografickém regionu a bude zachován jejich příznivý stav z hlediska ochrany přírody ve smyslu § 3 odst. 1 písm. t) ZOPK.

Odůvodnění § 8, 9 ZOPK:

Zájmové území se nachází v jihovýchodním okraji Prahy, je situováno do průmyslové oblasti Praha 10 – Dolní Měcholupy. Předmětem záměru je realizace halových a provozních objektů, bourání stávajících objektů, odstranění části kolejiště, zajištění přístupů k areálu, realizace komunikací a zpevněných ploch, včetně protihlukového valu a stěn. Zahrnuje výstavbu objektu údržby a oprav vozidel, včetně úprav vlečkového kolejiště pro potřeby zázemí kolejových vozidel („depa“) společnosti RegioJet. Předpokládanými činnostmi v areálu budou běžná preventivní údržba železničních vozů a lokomotiv, rekonstrukce/revitalizace železničních vozidel i větší zásahy do technologických celků vozidel. Stavba se nachází v areálu stávajícího vlečkového kolejiště, napojeného z železniční stanice Praha Hostivař a při obslužné komunikaci, navazující na ulici Dolnoměcholupská. Objekt zahrnuje halovou část pro opravu vozidel a dvoupodlažní provozní objekt dílenského, sociálního a administrativního zázemí.

Pro přístup a příjezd k objektu slouží stávající manipulační komunikace napojená z ul. Dolnoměcholupská. V zájmovém území se nachází stávající objekty jednopodlažní lokomotivní remízy a dvoupodlažní provozní budovy, které budou zbourány.

Kácení dřevin souvisí s realizací záměru. Dřeviny jsou ve své většině náletového původu, rostou v prostoru budoucího protihlukového valu a protihlukové stěny, část dřevin se nachází v západní části kolejiště, kde budou rozšiřovány dopravní plochy.

Podle ust. § 8 odst. 1 ZOPK lze povolení ke kácení dřevin vydat ze závažných důvodů po vyhodnocení funkčního a estetického významu dřevin. Orgán ochrany přírody tedy může vydat příslušné povolení (souhlas) pouze tehdy, pokud v konkrétním případě existují závažné důvody pro pokácení dřevin rostoucích mimo les, přičemž závažnost těchto důvodů se vždy vztahuje k ochraně jiných veřejných nebo individuálních zájmů. Žádost o kácení je podána z důvodu realizace záměru dle dokumentace stavby.

Odstraňované dřeviny se spolupodílejí na plnění funkcí mimo-lesní zeleně v městském prostředí. Na svém stanovišti dřeviny zajišťují formování příznivějšího porostního klimatu (vliv na zmenšení amplitudy teplot vzduchu, snižování radiační teploty, zvyšování vlhkosti vzduchu, ovlivňování rychlosti proudění vzduchu), plní funkci zdravotně – hygienickou (ovlivňování plynného složení atmosféry, snižování prašnosti, hlučnosti, uvolňování biologicky aktivních látek), mají vodohospodářskou funkci a v určité míře i funkci ekologickou.

Obecně lze říci, že dřeviny nejsou jen rostlinným organismem, ale jsou samostatným svébytným habitatem (stanovištěm), zvláštní ekologickou nikou umožňující trvalou existenci celé pyramidy dalších organismů odkázaných na něj i na sebe navzájem. Ekologická a funkční hodnota stromu je přímo úměrná složitosti (druhové diverzitě) jím vytvářené ekologické niky a mírou zapojení této niky do širšího ekosystému.

OCP MHMP zvažoval na jedné straně veřejný zájem na zachování dřevin a zájem žadatele na straně druhé. Cílem záměru je realizace „depa“, zahrnující výstavbu halových a provozních objektů, bourání stávajících objektů, odstranění části kolejiště, zajištění přístupů k areálu, realizace komunikací a zpevněných ploch, včetně protihlukového valu a stěn.

Stavba se nachází v areálu stávajícího vlečkového kolejiště, napojeného z železniční stanice Praha Hostivař a při obslužné komunikaci, navazující na ulici Dolnoměcholupská. V místě výstavby se nacházejí již existující objekty (část objektů bude demolována). Vždy je lepší stavět na již zastavěných plochách nebo v jejich blízkosti, než na „zelené louce“, mimo intravilán, a zabírat tak např. kvalitní zemědělskou půdu.

Odstraňují se jen dřeviny, které jsou v kolizi se záměrem (59 ks dřevin, 7 380 m² porostu). Byla uložena náhradní výsadba (91 ks stromů a 70 ks keřů), včetně pětileté následné péče. Záměr OCP MHMP posuzuje jako celek, včetně navrhovaných úprav zeleně (osázení nově vzniklého protihlukového valu). OCP MHMP soudí, že realizace záměru je závažným důvodem ke kácení dřevin ve smyslu ust. § 8 odst. 1 věty druhé ZOPK s tím, že náhradní výsadbou dojde ke kompenzaci vzniklé újmy na ekologické i společenské funkci zeleně v souvislosti s dřevinami odstraňovanými. Orgán ochrany přírody MHMP konstatuje, že mladé vysazované dřeviny nemohou nikdy zcela nahradit ve všech funkcích vzrostlé starší stromy, předpokládá se však, že do budoucna budou veškeré ekologické i společenské funkce zeleně v lokalitě kompenzovány. Povýsadbou péčí, která byla stanovena v maximální možné délce, má být zajištěno dobré ujmoutí jedinců

a jejich zdárný počáteční růst a vývoj. Pro dodržení odpovídající kvality sadebního materiálu i postupu prací při výsadbě orgánů ochrany přírody stanovuje povinnost dodržet výše uvedené normy a standardy péče o přírodu a krajinu. Též stanovil specifický charakter dřevin a způsob jejich výsadby v souvislosti s tím, že se jedná o osazení protihlukového valu (tj. území s určitým sklonem, nikoliv o výsadbu v rovině). Kácení dřevin je obvykle prováděno v období vegetačního klidu, které může být v každém roce mírně odlišné, zhruba se jedná o období 1. 11. – 31. 3. Toto období je pro kácení doporučováno zejména z důvodu ochrany hnízdicího ptactva. V tomto období jsou utlumeny fyziologické procesy dřevin, ale je utlumena i aktivita většiny dalších živočichů. Důvod pro podání žádosti o kácení dřevin je závažný, v daném případě převažuje nad důvody k zachování dřevin. Současně byla stanovena opatření, která zajistí kompenzaci újm na ekologické i společenské funkci zeleně (v souvislosti s dřevinami odstraňovanými) v dané lokalitě.

Posouzení vlivu záměru na krajinný ráz

Předmětem posouzení je stavební záměr „Depo RegioJet“. Záměr je umístován na území hlavního města Prahy, v katastrálním území Dolní Měcholupy, v prostoru stávajícího vlečkového kolejiště napojeného na železniční stanici Praha Hostivař.

Stavební záměr představuje výstavbu souboru staveb určených pro údržbu, opravy a technické zázemí železničních vozidel dopravce RegioJet. Areál bude tvořen zejména halou oprav kolejových vozidel, halou oprav elektrických jednotek, centrálním logistickým skladem, provozním a administrativním objektem, technologickými provozy, manipulačními plochami, parkovacími plochami a kolejovým napojením na stávající železniční infrastrukturu.

Součástí záměru jsou rovněž terénní a sadové úpravy a případná realizace protihlukových opatření směrem k obytné zástavbě Dolních Měcholup (protihlukový val).

Právní rámec ochrany krajinného rázu

Podle ustanovení § 12 odst. 1 ZOPK je krajinný ráz zejména přírodní, kulturní a historická charakteristika určitého místa nebo oblasti. Krajinný ráz je chráněn před činnostmi, které by mohly snížit jeho estetickou nebo přírodní hodnotu. Zásahy do krajinného rázu (dále jen „krajinný ráz“ nebo „KR“), zejména umístování a povolování staveb, mohou být prováděny pouze s ohledem na zachování významných krajinných prvků, zvláště chráněných území, kulturních dominant krajiny, harmonického měřítka a vztahů v krajině.

Podle § 12 odst. 2 ZOPK je k umístování a povolování staveb, jakož i k jiným činnostem, které by mohly snížit nebo změnit krajinný ráz, nezbytný souhlas orgánu ochrany přírody.

OCP MHMP se nejprve zabýval otázkou, zda jsou v daném případě naplněny podmínky některé z výjimek z povinnosti vydání závazného stanoviska podle § 12 ZOPK. Zákonná podmínka stanovená v § 12 odst. 4 ZOPK splněna nebyla, neboť pro předmětné území nebylo územním plánem ani regulačním plánem stanoveno plošné a prostorové uspořádání a současně nebyly vymezeny podmínky ochrany krajinného rázu dohodnuté s orgánem ochrany přírody.

Za této situace bylo nezbytné posoudit, zda se místo realizace záměru nachází v krajině ve smyslu ZOPK. Krajinou se podle § 3 odst. 1 písm. m) ZOPK rozumí část zemského povrchu s charakteristickým reliéfem, tvořená souborem funkčně propojených ekosystémů a civilizačních prvků.

Charakter krajiny a vymezení oblasti krajinného rázu

Posuzované území se nachází v jihovýchodní části hlavního města Prahy v městské části Praha 10, v katastrálním území Dolní Měcholupy. Území je situováno v prostoru mezi městskou částí Hostivař a obcí Dolní Měcholupy, v oblasti dlouhodobě využívané především pro dopravní a průmyslové funkce.

Z hlediska typologie krajiny se jedná o urbanizovanou krajinu městské periferie s dominantním zastoupením dopravní a technické infrastruktury.

Krajinný ráz je zde určován především železniční infrastrukturou a vlečkovými kolejišti, průmyslovými a logistickými areály, dopravními stavbami a manipulačními plochami a fragmenty doprovodné zeleně.

Reliéf území je převážně rovinatý. Vlastní plocha záměru je tvořena zejména plochami stávajícího vlečkového kolejiště a manipulačních ploch. V území se nacházejí travnaté plochy, keřové porosty a jednotlivé dřeviny různého stáří, které představují doprovodnou zeleň technického areálu.

Významné krajinné prvky a zvláště chráněná území

Podle § 3 odst. 1 písm. b) ZOPK jsou významnými krajinnými prvky ze zákona zejména lesy, vodní toky, rybníky a údolní nivy.

V prostoru vlastního stavebního záměru ani v jeho bezprostředním okolí se takové významné krajinné prvky nenacházejí. Území je dlouhodobě využíváno jako dopravní a technický areál železniční infrastruktury.

Zvláště chráněná území podle části třetí ZOPK se v prostoru záměru ani v jeho bezprostředním okolí nenacházejí. Záměr proto není v přímém střetu s územími zvláštní ochrany přírody.

Kulturní a historické charakteristiky krajiny

Kulturní a historická charakteristika krajiny v širším území je tvořena zejména historickými sídelními strukturami okolních obcí a městských částí, zejména Dolních Měcholup a Hostivaře.

Tyto části města si zachovávají historické urbanistické jádro s tradiční venkovskou strukturou zástavby, včetně historických staveb a sakrálních dominant, zejména kostelních staveb a historických objektů. Tyto prvky však nejsou v přímém vizuálním ani prostorovém vztahu k posuzovanému stavebnímu záměru.

V prostoru vlastního stavebního záměru ani v jeho bezprostředním okolí se nenacházejí kulturní nebo historické dominanty krajiny, které by mohly být realizací záměru významně dotčeny.

Dálkové a střední pohledy v krajině

Z hlediska vizuálního uplatnění záměru v krajině OCP MHMP posoudil rovněž jeho uplatnění v dálkových a středních pohledech.

Záměr je situován v prostoru stávajícího železničního areálu a je obklopen technickou a průmyslovou zástavbou obdobného charakteru. Vzhledem k rovinatému reliéfu území a charakteru okolní zástavby se nepředpokládá významné uplatnění navrhovaných objektů v dálkových pohledech v krajině.

Viditelnost záměru je omezena především na bezprostřední okolí železniční infrastruktury a navazující průmyslové zóny. V širších krajinných pohledech se záměr uplatní pouze omezeně a nebude vytvářet novou dominantní siluetu v krajině.

Posouzení vlivu záměru na krajinný ráz

Navrhovaný záměr představuje rozšíření a modernizaci stávajícího dopravně-technického využití území. Území je již v současnosti dlouhodobě využíváno pro železniční infrastrukturu a související provozy.

Navrhované objekty mají charakter průmyslových a technických staveb odpovídajících funkčnímu využití území. Jejich umístění navazuje na stávající železniční infrastrukturu a respektuje charakter technické krajiny dané lokality.

Z hlediska krajinného rázu lze konstatovat, že realizace záměru nepovede k vytvoření nové významné krajinné dominanty ani k narušení harmonického měřítka krajiny. Navrhované stavby svým charakterem odpovídají stávajícímu technickému a dopravnímu využití území.

Součástí záměru jsou rovněž terénní a sadové úpravy a případná protihluková opatření, která mohou přispět ke zmírnění vizuálních dopadů stavby směrem k obytné zástavbě Dolních Měcholup.

Na základě vyhodnocení všech dostupných podkladů, charakteru dotčeného území a povahy navrhovaného stavebního záměru dospěl OCP MHMP k závěru, že realizace záměru „Depo RegioJet“ nepovede k významnému snížení estetických ani přírodních hodnot krajinného rázu dotčeného území. Záměr respektuje charakter urbanizované dopravně-technické krajiny dané lokality, nenarušuje harmonické měřítko ani prostorové vztahy v krajině a nedochází jím k dotčení významných krajinných prvků, zvláště chráněných území ani kulturních dominant krajiny.

OCP MHMP současně konstatuje, že zásah záměru do znaků krajinného rázu je vzhledem k charakteru území a stávajícímu využití prostoru nízké intenzity. Navrhované stavby svým charakterem navazují na stávající technické a dopravní využití území a nepředstavují prvek, který by zásadním způsobem měnil vizuální, prostorové nebo funkční uspořádání krajiny.

Z hlediska jednotlivých znaků krajinného rázu OCP MHMP konstatuje, že přírodní charakteristiky krajiny nejsou realizací záměru významně dotčeny, neboť území je dlouhodobě využíváno jako technický a dopravní areál s omezeným zastoupením přírodních prvků. Kulturní a historické charakteristiky krajiny, reprezentované zejména historickou strukturou okolních sídel a jejich architektonickými dominantami, nejsou záměrem dotčeny, neboť se nacházejí mimo přímý vizuální a prostorový vztah k posuzovanému území. Záměr současně neovlivňuje významné krajinné prvky ani zvláště chráněná území, která se v prostoru záměru ani v jeho bezprostředním okolí nenacházejí.

OCP MHMP dále konstatuje, že realizací záměru nedojde k narušení harmonického měřítko krajiny ani vztahů v krajině, neboť navrhované objekty odpovídají svým charakterem, objemem i funkčním využitím stávající dopravní a průmyslové zástavbě v dotčeném území a navazují na již existující technickou infrastrukturu.

S ohledem na výše uvedené skutečnosti OCP MHMP uzavírá, že realizací záměru nedojde k takovému přetvoření krajiny, které by bylo z hlediska ochrany krajinného rázu nežádoucí nebo nevratné. Posuzovaný záměr je proto z hlediska ochrany krajinného rázu podle § 12 ZOPK akceptovatelný.

Z hlediska ochrany vod

Předmětem předložené dokumentace je výstavba železničního depa, které bude sloužit pro údržbu, čištění a odstavení vlakových souprav dopravce RegioJet a.s., včetně napojení areálu na dopravní a technickou infrastrukturu.

Zásobování vodou bude zajištěno stávající přípojkou napojenou na vodovodní řad v ul. Dolnoměcholupská. Pro areál bude vybudována nová přípojka splaškové kanalizace napojená na stoku splaškové kanalizace vedoucí jižním směrem od lokality záměru. Touto kanalizací budou odváděny splaškové vody a dále průmyslové vody z haly údržby, které budou předčišťovány v odlučovači lehkých kapalin. Jedná se o vody z montážních jam, nad kterými bude probíhat údržba vagónů (vody budou primárně znečištěny nerozpuštěnými látkami, případné znečištění ropnými látkami se předpokládá pouze v případě havárie). Srážkové vody ze zastřešení haly budou odváděny do betonové požární nádrže o objemu 45 m³ a následně do retenční nádrže o užitém objemu 370 m³. Do této retenční nádrže budou zaústěny i srážkové vody z parkovacích a pojezdových ploch předčištěné pomocí sorpční vpusti. Z retenční nádrže budou vody regulovaně vypouštěny do nově vybudované přípojky dešťové kanalizace napojené do zatrubněného Měcholupského potoka.

V 1.NP provozní budovy bude zřízena nová vestavěná trafostanice osazená dvěma hermeticky uzavřenými olejovými transformátory o výkonu à 800 kVA s náplní transformátorového oleje max. 700 litrů. Prostory stání transformátorů budou vybudovány jako olejotěsné jímky, které zajistí zachycení celého objemu oleje v případě poruchy trafo. V 1.NP provozní budovy bude také umístěna lakovna se skladem barev. Dále je součástí stavby samostatný objekt skladu hořlavín a tlakových lahví situovaný vedle jižní fasády haly. Jedná se o zděný objekt, který je částečně zapuštěn do svahu, a ve kterém jsou oba sklady stavebně odděleny. Ve skladu barev a v externím skladu hořlavín bude docházet k manipulaci se závadnými látkami – vodou ředitelnými barvami a ředidly. Závadné látky budou skladovány v originálních obalech (kanistry o max. objemu 20 litrů) v regálech umístěných v plastové záchytné vaně o objemu cca 50 litrů, která bezpečně zachytí případné úniky skladovaných látek. Podlahy v lakovně, skladu barev, dílnách, celé montážní hale i externím skladu hořlavín budou betonové, opatřené uzavíracím nátěrem odolným proti působení závadných látek. Maximální projektované množství závadných látek je 100 litrů vodou ředitelných barev a 100 litrů čisticích prostředků (ředidel).

Vodoprávní úřad posoudil předloženou projektovou dokumentaci z hlediska zájmů chráněných vodním zákonem a dospěl k závěru, že navrženým záměrem nebudou tyto zájmy ohroženy.

Návrh splňuje požadavky podle ust. § 5 odst. 3 vodního zákona, když je odpovídajícím způsobem řešeno zásobování vodou a likvidace odpadních vod. Dále je zabezpečeno omezení odtoku povrchových vod vzniklých dopadem atmosférických srážek na stavbu, a to jejich akumulací s následným vyžitím pro požární účely a dále jejich retencí s regulovaným odtokem do dešťové kanalizace a následně do recipientu. Likvidace srážkových vod je navržena v souladu se závěry hydrogeologického posouzení, dle kterých nejsou na lokalitě příznivé podmínky pro jejich vsakování.

Vodoprávní úřad dále posoudil předloženou projektovou dokumentaci z hlediska ochrany jakosti vod při nakládání se závadnými látkami, ke kterému bude při provozu záměru docházet. V souladu s ust. § 39 odst. 4 písm. a) vodního zákona je každý, kdo zachází s nebezpečnými závadnými látkami, povinen umístit zařízení s těmito látkami tak, aby bylo zabráněno jejich nežádoucímu úniku do půdy nebo jejich nežádoucímu smísení s odpadními nebo srážkovými vodami. Dále je uživatel závadných látek povinen učinit dle ust. § 39 odst. 1 vodního zákona přiměřená opatření, aby závadné látky nevnikly do povrchových nebo podzemních vod a neohrožily jejich prostředí. Lze konstatovat, že stavebník navrhl dostatečná stavební a technologická opatření v souladu s výše uvedenými ustanoveními vodního zákona. K nakládání se závadnými látkami bude docházet ve vnitřních, vodohospodářsky zabezpečených prostorech.

Jiné zájmy chráněné vodním zákonem a jeho prováděcími předpisy nejsou předloženým záměrem dotčeny. Záměr se nachází mimo stanovené záplavové území a mimo ochranné pásmo vodního zdroje, současně není v kontaktu s vodními toky.

Lze předpokládat, že záměrem nedojde ke zhoršení stavu nebo ekologického potenciálu útvaru povrchové vody nebo stavu útvaru podzemní vody či nemožnost dosažení dobrého stavu nebo dobrého ekologického potenciálu útvaru povrchové vody nebo dobrého stavu útvaru podzemní vody.

Z výše uvedených důvodů je z hlediska ochrany vod záměr možný bez podmínek.

Protože je předmětný záměr z hlediska vlivů na všechny dotčené složky životního prostředí přípustný, dospěl OCP MHMP k závěru, že záměr lze ve vztahu k zájmům chráněným na úseku ochrany životního prostředí **při respektování podmínek tohoto závazného stanoviska** realizovat, a proto vydal souhlasné jednotné environmentální stanovisko.

Na vypracování jednotného environmentálního stanoviska se podíleli: Ing. Evžen Barnoki - specialista ochrany ovzduší, tel.: 236 004 285, e-mail: evzen.barnoki@praha.eu, Ing. Jana Soukupová – stavařka, vodařka, tel.: 236 004 239, e-mail: jana.soukupova@praha.eu, Ing. Ivan Bednář – vedoucí oddělení ochrany přírody a krajiny, tel.: 236 004 427, e-mail: ivan.bednar@praha.eu a Ing. Martina Němečková, DiS. - specialistka ochrany přírody a krajiny a zemědělského půdního fondu, tel.: 236 004 353, e-mail: martina.nemeckova@praha.eu.

Poučení

Závazné stanovisko ve smyslu § 149 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, není samostatným rozhodnutím a nelze se proti němu odvolat. Jeho obsah je závazný pro výrokovou část správního rozhodnutí vydávaného v následném řízení podle § 1 zákona o JES. Obsah závazného stanoviska lze napadnout v rámci odvolání proti rozhodnutí, které bylo závazným stanoviskem podmíněno, postupem podle ust. § 149 odst. 7 správního řádu.

Platnost tohoto závazného stanoviska je **5 let** ode dne jeho vydání s tím, že může být na žádost žadatele prodloužena v souladu s § 7 odst. 2 zákona o JES.

RNDr. Štěpán Kyjovský

ředitel odboru ochrany prostředí
podepsáno elektronicky

Přílohy:

1. kácení
2. situace

Na vědomí: UZR MHMP